

2020-07-20

Date

Основната пристина прави, която пиша това писмо е съдържанието му да покаже на младите хора и на хората като чуло, какво ще трябва да правят когато имат трудности в живота и когато се чувстват изгубени.

Всеки на този свят има трудни моменти и всеки е попадал в ситуация, в която си мисли, че най-лесния изход от заднената улица е престъплението, благодарение на което "лесно" ще се сдобие с пари. Побървайте-ми, това не е така!

Винаги има друг изход. Винаги има друга брана. Винаги има друг шанс... по-добър шанс.

Надявам се, че след като просете историята ми ще си помогнете като предотвратите близнакето на ваши решения и ще се борите да направите правилното нещо и да бъдете по-добри хора! Аз направих грешен избор и ето къде съм сега - в затвора.

Нека ви запозная накратко с живота си. На 28 години съм и съм роден в България. бях отгледан в голяма къща в едно малко градче заобиколен от многобройното си семейство и тяхната любов. До момента, в който родителите ми се разбодиха иах перфектното детство. Тогава винаги се прочели. Двамата напуснаха страната за да работят в чужбина и оставиха мен и по-малката ми сестра сами с баба и дядо. Нямаме ги девет години.

Долго време бях тичал преди да намеря спасение през футбола. Футбол се превърна в начин на живот за мен. Превърна се в място. Играх футбол повече от 20 години. През това време имах четири сериозни контузии, всяка от които лекувах оперативно. Не се отказах дори тогава, но през 2018-та разбрах, че имам проблеми с черния дроб и те чернодробните ми функции (РАСАТ, АЛАТ) са завинети и това не ми позволява да продължа с професионалния спорт. Това беше разделя с играта, която ми даде възможност от самодисциплина до изразяване на характера ми. Беше край на мечтата ми.

Междувременно през 2015-та отворих компания за онлайн подкупи. Използвах платформа във Facebook както и опущах ми

за реклама за да популяризират продуктите си. (предишно обяснение) Всичко беше чудесно и фирмата имаше положителни резултати всяка година. През 2018 г. Facebook промени политиката си за рекламиране на територията на България и това се отрази негативно на продажбите. Намаляха с около 50%.

По същото време през 2018-та, майка ми, която все си е в България и живее с мен беше грима по спешност в болница заради проблеми с кръвното. Изписаха я с информацията, че за да е добре и да се чувства нормално че трябва да пие хапчета всяки ден докато е жива.

Няколко седмици след това, сестра ми, която по това време живее и работи в Англия ни съобщи, че приятелят ѝ, даваща на двумесечното ѝ момче не е изоставил.

2018-та беше най-лошата ми година. Осъзнах, че съе трябва да спра с футбола и да се разделя с мястата си. Проданите във фирмата ми за онлайн търговия драстично намаляха. Майка ми беше съсипана след новините от болницата относно проблемите и с кръвното, а сестра ми беше оставена обвсем сама да се грижи за бебето си - мой племенник.

Всичко се случи изведнъж и беше прекалено, но все пак си казах, че трябва да има начин да се справя със ситуацията и да подредя всичкото.

Основният източник на доходи за мен и семейството ми беше онлайн магазина. За това че замислих да направя така, че да петиши побеже. Стъпих до идейта да каним съдружница, от която да купувам обувките по-евтино за да мога да ги препродавам с по-голям марж. Бях посъветван от приятел, че в Хонг Конг има много такива съдружници.

Направих гримката да добда тук на сляпо без да съм направил необходимото проучване. Скоро след пристигането си осъзнах, че разходите ми са дълбоко по-големи от танцураните и че тук няма такива съдружници, склонни да могат да работят.

Всички, с които се срещаха не посъветваха, че трябва да отида в Гуанчжоу, в Китай или във Виетнам, но все и так.

Всеки има свояте борбени и сладове в живота. Това беше мойт най-серозен спад. Не можех да спра да мисля за проблемите си и всичко, което се случи и не успях да се справя с напрежението.

Тогава срещах човек от обущарска националност, с който споделих историята си. В отговор получих предложение да изкарам малко "бързи пари" преди да си тръгна. Изправих най-голямата гримка в живота си и се съгласих. Предложението беше да тегля пари от кредитни карти, които не са мои и да взема продълж от успешна изтеглената сума. Изправих го и дях арестуват за това. Загубих фирмата и разочарох семейството и приятелите си. Сега 15 месеца по-късно пиша това писмо от камията си в затвора в Хонг Конг. Искам да комин следното:

Когато имате проблеми и временната са трудни, не се отсайвате. Не си мислете как да избегнете престъпление. Помислете за подходящи начин да поправите неприятностите. Помислете за това, което е правилно, защото като отидете в затвора заедно със свободата си губите и тази опция. Не можете да видите съдът си, не можете да ги проговорите, не можете да ги подкрепите. Не се оставяйте хората да ви кани здрави и да ви карат да се подхлебвате бързо идята за "лесни пари", защото когато отидете в затвора не можете да изкарвате никакви пари. Всички има друг вариант! Но - добър вариант! Върши го, което е правилно и се трудеете здраво за своя успех. Не правете измами с кредитни карти или каквото и да било друго престъпление. Грешно е! Не повтаряйте моите грешки!

Надявам се историята ми да бъде пример и урок и да ще помогне да се осъзнаете на време.

Бог да благослови всички ви!